

povolení býti příčinou nejvýš komis. řízení podle řádu živn., nikoli však příčinou řízení podle § 5 zák. č. 303/1924 nebo podle zák. hor.

Rovněž za bezvýznamnou uznal nss další stížností vytýkanou okolnost, t. j. že rozkazy báň. rev. úřadu na základě provedeného řízení vydané a nař. rozhodnutím potvrzené nebyly před nss-em vzaty v odpor, takže nabyly právní moci. Neboť v nař. rozhodnutí, jak již bylo řečeno, nebyla judikátně řešena otázka pro spor rozhodná, t. j. zdali zjištěné sledy nafty lze klásti na roveň prokázaným ložiskům ve smyslu § 5 cit. zák., a podrobila-li se zúčastněná strana bez dalšího opravného prostředku rozkazům jí prvou stolicí uloženým a žal. úřadem potvrzeným, nelze z toho dovozovati, že se podrobila úřednímu výroku o tom, že je splněn zákonný předpoklad pro její povinnost nésti útraty řízení, neboť žal. úřad výroku takového nejen neučinil, nýbrž naopak dal sám, ač výrok první stolice ve věci potvrdil, uno actu zřetelně najevo, že v rozkazu zúčastněné straně daném zákonný předpoklad její povinnosti k hrazení nákladů nevidí, neboť uvalil útraty tyto nikoli na ni, nýbrž právě naopak na dnešního st-le. Ježto pak správní akt může nabyti právní moci jen s tím obsahem a v tom smyslu, jaký vskutku má, nemůže právní moc rozkazu zúčastněné straně daného míti pro otázku útrat prejudiciálního významu.

Č. 11.764.

C e s t y: »Škodou« ve smyslu § 3 zák. č. 32/1867 z. z. čes. jest rozuměti opotřebení silnice.

(Nález ze dne 27. února 1935 č. 12.530/35.)

V ě c: Pražské akciové cihelny v Praze (adv. Dr. Jeroným Kozák z Prahy) proti ministerstvu veřejných prací o konservační paušál silniční.

V ý r o k: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

D ů v o d y: Přípisem osk v Říčanech z 1. dubna 1927 bylo stěžující si společnosti sděleno, že přihlízejíc ke zjištěnému rozsahu, jakým její cihelna »Prago« v U. používá okr. silnic, bylo usneseno požadovati od ní za r. 1926 konservační paušál ve výši 10.000 Kč a společnost dotázána, zda je v cestě dohody s vyměřeným paušálem srozuměna a ochotna jej zaplatiti. Když st-lka požadavek tento odmítla, byla záležitost postoupena býv. zsv-u v Praze, jenž ve věci provedl dne 17. října 1928 místní šetření. Na základě tohoto šetření, později ještě doplněného, vydal pak zem. úřad v Praze výměr ze 16. října 1929, jímž podle § 3 odst. 2 zák. z 2. dubna 1867 č. 32 z. z. čes. určil stěžující si firmě za mimořádné opotřebení okr. silnic..... a jiných tratí v délce celkem 54 km vývozem cihel z cihelny »Prago« v U. konservační paušál silniční za rok 1926 částkou 14.000 Kč. Odvolání, jež z výměru tohoto st-lka podala, bylo pak nař. rozhodnutím zamítnuto.

O stížnosti do tohoto rozhodnutí podané uvažoval nss takto:

Stížnost obrací se nejprve proti poslednímu odstavci odůvodnění nař. rozhodnutí, jenž zní slovně takto:

Pokud jde o skutkové námitky, že celá doprava se dala směrem k U. a tudíž již po 300 m dosáhla silnice erární, a že nebyla řešena otázka, zda stav silnice byl poškozen pouze dopravou st-lčinou či jinými ještě vlivy, pokud se týče dopravou osob, které od st-lky zboží odvázejí, a dopravou ostatní, zejména dopravou jiných velkých podniků, nutno vytknouti, že st-lka námitky ty ani náležitě nekonkretisovala, takže min. prací nemělo vlastně možnost posouditi jejich váhu, ani jimi nevyvrátila skutečnosti, které byly zjištěny jak při komis. řízení dne 17. října 1928, k němuž se, ač řádně pozvána, nedostavila, tak v napadeném rozhodnutí, a které již samy o sobě jsou dostatečně závažnými, aby plně odůvodnily správnost napadeného rozhodnutí.

Stížnost vytýká, že nař. rozhodnutí uvedené odvolací námitky st-lčiny nevyvrací a že se žal. úřad jimi nezabýval, a v tom směru »upozorňuje« stížnost na to, že mezi výrobními doklady, jež během řízení st-lka předložila, a údaji cestářů jsou tak ohromné rozdíly, že »tato skutečnost měla býti náležitým způsobem vyšetřena, tím spíše, když bylo namítáno, že stav silnic není poškozen pouze dopravou st-lčinou, nýbrž i v důsledku vlivů jiných«. Dodává pak, že z výpočtu vícenákladu per 16.866 Kč, jehož prý si mimořádné opotřebení vyžádalo, je patrné, že se st-lce ukládá náhrada téměř celého tohoto opotřebení bez ohledu na to, že opotřebení to způsobily také velkozávody jiné.

Jak se podává ze shora uvedeného slovního znění nař. rozhodnutí, odmítl žal. úřad zabývat se odvolacími námitkami st-lčinými z jediného důvodu formálního, že nebyly v odvolání dostatečně konkretisovány. Proti tomuto jedinému důvodu není ve stížnosti žádná námitka formulována, zejména se v něm ani nevytýká, že odmítnuté námitky byly dostatečně konkretisovány, ani se st-lka nepokouší dovoditi, že odvolací úřad správně je povinen zabývat se námitkami odvolání i tenkrát, nejsou-li dostatečně konkretisovány. Vývody stížnosti snaží se pouze dovoditi, že odvolací námitky byly důvodny. Ježto však, jak již uvedeno, žal. úřad námitky ty nezamítl pro jejich věcnou bezdůvodnost, nýbrž odmítl je projednati z formálního důvodu nedostatečné konkretisace, nepostihují vývody stížnosti obsah nař. rozhodnutí a nejsou způsobilé je zvrátiti. Je proto stížnost v tomto směru bezdůvodná.

Nezákonnost nař. rozhodnutí hledá st-lka v tom, že žal. min. vykládá § 3 zák. č. 32/1867 z. z. čes. tak, jako by zavazoval velké podniky platiti konservační paušál, jakmile užívají silnice v míře převyšující používání normální, ač podle výslovného znění zák. se požaduje, aby toto užívání se dalo na velkou škodu silnice. Ani tato námitka není důvodná. Nss vyslovil již v nál. Boh. A 627/20 právní názor, že »škodou« po rozumu cit. zák. předpisu dlužno rozuměti nikoli poškození tělesa silničního, jaké má na mysli řád policie silniční (§ 1 zák. z 15. června 1866 č. 47 z. z. čes.), nýbrž ono zhoršení kvality silnice jako prostředku dopravního, které se dostavuje jako přirozený důsledek, používá-li se silnice podle jejího určení a účelu, že tedy »škoda« znamená tu opotřebení. Při názoru tom šetrval nss i v daném případě.

Je proto i námitka nezákonnosti nař. rozhodnutí bezdůvodná, a tím také padá další výtká vadnosti, již stížnost formuluje jako důsledek svého mylného právního názoru.